

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Előfizetési feltételek:
Fizetendő Debreczenben.
Egész évre . . . . . 2 frt.
Fél évre . . . . . 1 „
Közsegeknek . . . . . 62 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
Vilmos sörszarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adtnak.

Hirdetési díjak:

Négy-hasásos petit sorért 8 kr.;
többesóránál 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
„Nyilvált”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben akadói hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K. Lajos, Budapest: Goldberger A. V., Általános Tudóstóló VII., Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstein és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelk, Schalek H. és Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Nagy idők emléke.

Debreczen, 1899. aug. 5.

Örömmel hirdetjük, hogy nagy ünnepet ült a magyar nemzet, mely minden ízében a lehető legfényesebben sikerült. Nem zavarta meg az ünnepi hangulatot semmi, a lelkesedés lángja messze ellobogott s igazán méltó volt a nagy ünnep Petőfi Sándorhoz.

Csak nem rég olvastuk a lapokból, hogy az orosz nemzet mint ünnepelte nagy költője, Puskin-nak emlékét. Lázban volt az egész nemzet s a nép, mely máskor nem lelkesedett, kitörő örömmel emlékezett meg arról a nagy férfiról, ki ott a szolgaság országában szabadságról dalolt s ha Oroszország szomorkodó népe a nagy Puskin-t méltó lelkesedéssel tudta ünnepelni, nagyon illó dolog volt, hogy a szabad magyar nemzet, a szabadság lánglelkű dalnokát úgy ünnepelte, mint eltűnésének ötvenedik évfordulójára alkalmakor, július 30-án ünnepelte a nemzet a segesvári sikon és csaknem minden egyes helységében az édes magyar hazának.

Igy kellett annak lenni és semmiképen sem más formán. Petőfi az egész nemzet dicsősége, az egész nemzet halottja s örököse Petőfi lángszellemének, mérhetetlen értékű kincseinek s így az ünneplése nem csak méltó dolog, de hazafias kötelesség is.

Jól esik tudni, hogy úgy a főváros, mint a kisebb helységek lakói egyformán vetekedtek szép ünnepet rendezni, hogy a nagy szellem iránti mély hódolataikat illő módon mutathassák ki. — És sikerült is ez a tiszteletreméltó szándék.

A mi Debreczent illeti, hát itt bizony nem valami nagyon vannak többen megelégedve a rendezett ünneppel, mit felette egyszerűnek és szűk keretbe mozognak találtak. Hát nem lehetetlen, hogy a rendezőség nem mert tulmenni

a szerény egyszerűség körén, de azért valljuk be, tulságos panaszra még sincs ok; mert úgy az utcán, mint a főiskola lépcsőházában lefolyt ünneplés erkölcsi értéke magas színvonalon áll. Tény, hogy a közönség érdeklődése nem nagy mértékben nyilatkozott meg, valószínűleg nem lévén eléggé felkeltve, de ez nem csoda. A debreczeni ember nagyon nehezen melegszik fel, még ha Petőfiről is van szó.

Ez a tudat ébresztette bennünk azt az aggodalmat, a melyet a múlt szerdai saját külön ünnepélyünk sikere iránt tápláltunk. Hála az égnek, alaptalan volt az aggodás, mert Debreczen város közönsége föllelkesedett és óriási részvétellel ünnepelte a szomorú emlékű debreczeni csata 50-edik évfordulóját. Kegyeletes hálát adtak az egek urának az istenitiszteleteken, békés nyugalmat imádkoztak a szabad hazában porló hős vértanuk hamvaira és virágot szórtak sirjaikra s arra a földre, melyet vérök öntözött. . . .

Jól van ez így. Debreczen nagyon nehezen mozdul, de ha megmozdul, nagy erő nyilatkozik tetteiben. Szerdán is azt láttuk, hogy Debreczen nagy tud lenni az elismerésben és a kegyeletes hálában.

Azok az emlékek, a melyeket most felállítottak, ápolják az érzelmeket az utókor szívében, — juttassa eszökbe, hogy a vértanuk iránti hála soha sem róvható le egészen, mert a tartozás az ő önfeláldozásaikkal szemben nagyon mérhetetlen.

Zarándokoljon el az ifjuság ez emlékekhez, gondolkozzék ott a néma csatasíkon, emlékezzék a nagy csatákat vívott elesettekre s az ő emlékökből tanuljon a hazáért nem csak — élni, de esetleg — meghalni.

Legyen a hősök emléke örök!

S.

A vasember alkotása.

— 10 éves jubileum. —

Debreczen, 1899. augusztus 5.

Csöndben szerényen és észrevétlenül vonult ki kedden a kereskedelmi miniszterium tisztikara Baross Gábor szobra elé, hogy megkoszorúzza annak a férfinak emlékét, a ki tizesztendővel ezelőtt reformálta Magyarországon a vasuti politikát. A kartársak kegyelete nem jelenthet egyebet, mint hogy ünnepélyesen tanuságot tesznek az ország színe előtt hűségéről és ragaszkodásukról Baross Gábor nagy alkotása iránt, és kifejezik szolidaritásukat annak a rendszernek szemelével. De a kik gazdagodást, művelődést, kényelmet, szórakozást, ezernyi tanuságot, tengersok tapasztalatot merítettek ennek a rendszernek jótéteményeiből, maga a nép, az ország társadalmi mintha tudomást sem vett volna Baross Gábor ünnepéről és nem érezte szükségét, hogy a hála koszoruját rakja le annak ércalakjához, a kinek örök elismeréssel adása.

A zónarendszer tízéves eredményét néhány szóval ki lehet fejteni. Ékebben beszélnek itt az egyszerű számok, mint a magasztaló szöfűzés hosszú hasábjai. Tíz esztendő előtt a magyar államvasutak személyszállításból eredő évi jövedelmét 6-8 millió forint volt, ma 21-4 millió. Tíz év előtt az államvasutakon 5 millió ember utazott, ma 33 millió. Tíz év előtt az államvasutak pályáinak hossza 4455 kilométert tett ki; ma közel jár a 8 ezerhez.

Ez a fiskalizmus mérlege. A másik mérleg: a nagyközönség közgazdasági, erkölcsi s művelődési számadása pedig így alakul. Tíz esztendő előtt még „muszájból” utaztak az emberek: ma az utazás társadalmi szükséglet. A régi időkben még a falvak lakói a határokat nézték, mely őket a városoktól elválasztja; ma a zóna közel hozza az embereket s a kis ember gazdaságának kicsiny körét kiterjeszti a nagy piacokra. Régebben nagy utakat csak az urak tettek kedvtelésből: ma a Felföld munkásait leviszi a „zóna” az Alföld rónaira és nagy tömegben szállítja Darányi egyes vidékek fölös munkásait a munkakiégnyelítés szociális politikájának szolgálatára.

A mint így egybevetjük a zóna rendszer pénzügyi eredményét annak erkölcsi jelentőségével; a

mint levonjuk azt a nagy igazságot, hogy a közönség érdeke a vasutvállalat pénzügyi érdekeivel mennyire karöltve jár: annál parancsolóbban merül föl az a követelmény, hogy a magyar államvasut forgalmi rendszere mindenkor a nemzeti célok szolgálatában álljon. Olyannak kell maradnia továbbra is annak a rendszernek, hogy a hozzáfűzött közgazdasági s magasabb erkölcsi szempontok minél teljesebben érvényesüljenek.

Ezért mi azt valljuk, hogy Baross Gábor alkotását még tovább kell építeni. Még olcsóbbá kell tenni az utazást, hogy a nemzet sokoldalu követelményei érvényesülhessenek. A közép viszonylatokban a mai szisztema igen drága. Nem juthat benne érvényre a zónarendszer alaponodolata, hogy az olcsó, az igen olcsó tarifa készítse az embereket a gyakori utazásra, csábítsa a forgalom utjaira azokat is, a kiknek nincs különösebb dolguk, a kikre az utazás nem kötelesség. Általános joggá kell fejlődnie az utazásnak ezen rendszer alatt és nem kötelességé.

A pénzügyi szempontnak nem kell az olcsóbb díjak mellett szükségképpen szenvednie. Ámbar az állam a nagy közgazdasági célok biztosítása érdekében mindenkor elviselheti a rizikót. A mit az egyik zsebéből költelezik, dusan visszatér a többibe. De hát kárára vált e a postakincstáraknak, hogy a „penny szisztema” utat tört az egész világ levélpostájában? Avagy szenvedett a táviró jövedelme azóta, hogy a telegrammokat egységárakban olcsóbbá tették?

A telefon nálunk nagyon drága; alig terjed, Amerikában olyan olcsó, hogy minden család megszerezheti, Svájcban pedig a városok közötti összeköttetés oly egyszerűen van szervezve, hogy jóformán minden kereskedelmi ügyet, minden közigazgatási megkeresést telefonon végezhet a nagyközönség. Fél francért 5 percig beszélhet Zürichből Genfbe.

A zónarendszerben nem a forma, a beosztás rendje a fő, hanem a viteldíjak leszállítása. Ez az irányzat ellenállhatatlan erővel hódít meg a nyereszkesedésre alapított nagy vasutársaságok tarifapolitikájában is. Mert hasznos. Az állam vállalata akkor is hasznos, ha a kincstár jövedelmét emeli; — de jóval hasznosabb, ha a közönség nyer mellette legtöbbet.

TÁRCZA.

Három történet.

írta:

Madaras Gyula.

I.

Olcsó völegény.

Egy régi ismerőssel, Rósenfeldnével találkoztam ma a piacon. Ezelőtt hat évvel egy udvarban laktunk. . . . Akkor leány volt, még pedig gyönyörű szép leány. Az édes apja Silberstein vállalkozó, hol fával spekulált, hol pedig zabra, néha meg összevissza, egyszerre többfelével is üzérkedett.

A házban közös kertet birtunk, mi az egyik felét, ők a másik felét. A kert végében két lugas állott: a miénk és az övék. A szép Berta majd mindig ott ült a kis lugasban, s hol olvasott, hol valami kézimunkán dolgozott, s olyan gyönyörűen dalolt hozzá, hogy már csak azért is le-lementem a kertbe. Igazán gyönyörködtem abba a méla-bus dalokban. De csak akkor dalolt, ha egyedül látta magát a kertben, azért lopva kellett lezuhódnom, ha azt akartam, hogy rögtön el ne hallgasson.

Lassan, lassan megbarátkoztunk, összeszoktunk.

Nem voltunk egy valláson, ő zsidó volt, én keresztény s akkor még egymásra nézve nem lehetünk „párti.” Bizalmassá, egész barátságossá tett bennünket vallásunk különbözősége. Egész fesztenül beszélgettünk, nem kellett félnünk, hogy majd nyilatkozatnak veheti a bizalmasságot valamelyikünk. Egy délután, mikor lementem a kertbe, teljes csendben találtam a lugast, azt gondoltam nincs ott senki s úgy éreztem, mintha hiányoznék valaminek.

Pedig ott volt csak nem dalolt. Egy képet, egy férfi arcképét nézte, s úgy elfoglalta a kép né-

zése, hogy észre sem vette közellétemet. Szinte megjed, mikor megszólítottam.

Előbb elveresedett, azután meg elsápadt.

„Ha zavarom, úgy távozom” mondtam.

— Nem, nem zavar, csak hát lássa elméláztam, úgy elgondolkoztam. — Nézetem ezt a képet, a völegényem képét. — (Szólni akartam.) Csak ne gratuláljon! Majd később. Nézze meg ezt a képet, mit szol hozzá? . . .

Mit gondol milyen ember lehet, mert nekem kell! Ez a kép fog engem eltartani, fogja keresni az én kenyeremet. Lássa ilyen fajta a mi szerelmünk. Ide adták ez arcképet, hogy nézzem meg és — szeressem meg ezt a férfit, mert ez lesz az én férjem. Galicziából irt, azt hiszem ott is lakik, s megkérte kezemet, természetesen előbb megegyezett apámmal, hogy mi lesz a hozományom.

Hát tudja maga Berta mi a szerelem? kérdeztem. Volt-e már szerelmes?

Nem felelt, csak pirulása beszélt helyette. Felsőhajtott, s játszott rajta, hogy küzd önmagával, vagy nem is magával, hanem egy álommal, ábrándal, egy ideál képpel.

Megértettem, tudtam mindent. A szeme közé néztem.

— Hát az nem veszi el?

Könnyet láttam megcsillanni szemeiben, s aztán félig daczos hangon válaszolta:

Kérdezte apámtól, hogy mi a hozomány, s alkudott. Két ezer forinttal kért többet, s nem volt, uincs az a kétezer forintunk. Nagyot sóhajtott olyan hangon, hogy azt a hangot sohasem felejttem el, mondta:

„Olcsóbb völegény kell nekem!” kis szünet után folytatta:

„Pedig tudom, hogy szeret, ő is tudja, hogy szeretem: de azért mégis igaz van. Doktor, többet kaphat, hát miért vegyen olcsóbbat.

Azután, hogy ez megkért, mintha feledném

azt. A köténye szélével játszott, s egész nyugodt lett ismét az arca.

„Lássa ilyen a mi életünk. A multkor apám társ volt egy nagy vállalatban. Minden vagyonunk kockán forgott: mindenünket elveszítjük, vagy sokat nyerünk. Micsoda izgatott napok, betek voltak azok. Majd úgy volt, — hogy vége, elbukunk s nekem, a szívemnek, számolnunk kellett, hogy most már milyen völegényt kapok, — vagy talán nem is megyek férjhez soha. — Majd ismét a nagy nyereség vált bizonyosabbá, s akkor újra dobogott a szívem, tele reménységgel. . . Talán-talán, elég gazdag leszek hozzá!”

Álom volt csupán!

Hogy elábrándoztam itt e lugasban ülve. Nézetem a virágokat, — majd lehajoltam hozzájuk, s úgy sugtam nekik, hogy én is boldog leszek. Az lesz a férjem, a kit szeretek. A virágokat himbálta a szél, tagadólág rázták a fejüket.

Én elvesztettem, mindent. Az az ember azóta meg is házasodott, tíz ezer forintot kapott a feleségével, s úgy látom, hogy nagyon boldog ő is, meg az asszony is.

Én is menyasszony vagyok s boldognak kell lennem.

Az édes anyja szólította, s felszaladt a kertből.

Utána néztem, s úgy dobogott, úgy remegett a szívem, szerettem volna, sirni, siratni az agyon spekulált szerelmemet.

Később elköltöztem a városból — elhelyeztek más városba, s jóformán el is felejtettem Silberstein Bertát.

Ma aztán véletlenül újra találkoztunk. Megismert, s nagyon örülni látszott a viszontlátásnak.

Kérdeztem: férjhez ment-e?

— Négy éve már.

— „Van-e gyermekök?”

— „Még csak három,” felelt olyan különös, talán anyai boldogsággal.

II.

Tövisék között.

Nem vagyok féltékeny ember. Eddig legalább azt hittem, hogy nem. Bűnnek tartom gondolatot is, hogy a feleségem engem is megtudna csalni, érzem, hogy a lelkem is remeg — félti az ő tisztaságát. Nem, nem tudna ő engem megcsalni.

Esküdni mernék reá, hogy inkább meghalna, de engem nem csalna meg soha.

És azért mégis nyugtalan vagyok. Nem a hűségét féltém, csak a szívét, a szerelmét.

Mert látok, a mit látok! Szeret hűséggel, önfeláldozással engem, de szereti, legalább szeretőné szeretni most is — Bélát.

Van a szobában egy kaktusz, forró égő virága, de hát a sors ide száműzte, az én mestereséges 16 foknyi levegőjű szobámba, s megél itten, virágzik is, azt hinné az ember, hogy nem is lehet szebb. Pedig, ha ott volna Indiában?

Miért nem mondja meg, hogy szereti Bélát?

Vagy talán még maga sincs tisztában, hogy már nem engem szeret. — Vagy talán szeret engem s szereti őt is? Ne nevessetek — ez is megeshetik. Istenem, ha egyszer átölelné, magához szoritana, s a szerelem perzselő mórórán megvallaná, hogy szereti Bélát is. Mi lenne akkor?

Meg fojtánám-e, agyon csókolnám-e? Vagy pedig — nem merem leírni — odaadnám Bélának. Megkérdezném attól az embertől: szereti-e igazán de igazán? Meglátnám a szeméből, hogy igazat mond-e? És ha igen?! Oda hívnám a feleségemhez, egymásba tenném a kezüket, s áldást mondanék rájuk. — Megtenném! Kacagni való gondolat, s mégis, mégis érzem, hogy . . . szeretnék sirni, hát ha véletlenül egymásban maradna az a két kéz. Istenem.

— **Az adókövető bizottság** ide s tova befejezi nem valami nagyon népszerű szereplését. Amint értesülünk, nagyon sok az elégedetlen ember, akik az ügyöket megfelebbezik, hogy lejjebb szállítsák adójukat.

— **Petőfi dalkör** tagjainál újabb a következők léptek be alapítól: Özv. Vértessy Lajosné, özv. Kerekes Gusztávné, id. Medve Kálmán, Sinay Sámuel, Brummel Gyula, özv. Kiptay Gáborné. — Rendes tagokul: Vitárius Béla, Kovács József, Tőkés Gábor, Szekeres András, Rácz Gábor, Nagy Ida, Csanády József, Török Ferencz, Bekeny Zoltán, Csóka Sámuel, Szűcs Kálmán, Nagy Imre, Tömösváry Gyula, Kustár Józsefné, Ács Nagy László, Spuller János, Györi János, Fölm Szmuel, Máthé László, Hessz Kálmán, Egei Imre, Mayer János, Ellenbogen Gyula, Gramantik F. Németh Ferencz, Szabó József, Jónás Kálmán, — s így a körnek va ez idő szerint 69 alapító, 458 reades, és 40 működő taja. — Fogadják az újonnan belépett tagok a kör nevében nyilvánított köszönetemet. Debreczen, 1899 Augusztus 4-én. — Nagy Ferencz a kör pénztárnoka.

— **E. Kovács Gyula.** A nagy művész, kit az egész haza ismert és csodált, a kitűnő költő nincs többé. Ott halt meg, ahol Petőfi esetét. A nagy költő eltűnésének 50-edik évfordulóján rendezett ünnepélyen ő szavalta a Jókai „Apotheosis“-át s az óriási hőségben napszúrást kapott, úgy hogy már a szavalás végén rosszul lett. Később tüdőgyulladás jelentkezett s a művész meghalt. Apja ref. lelkész volt s ő is e pályára készült, de aztán szíve sugallatát követte s elment színésznek. Megtalálta pályáját. Az ország legnagyobb tragikus művésze lett, kit a debreczeni közönség is sokat csodált és tapsolt. Halálát az egész országban részvételt vették. Városunkból a színügyegylet és a Csokonai kör küldött koszorút ravatalára. A művészet szelid muzsája örökjék hamvai felett.

— **Országos vásár.** Holnap után kezdődik a nyári országos vásár. Ugy látszik, hogy nagyon szomorú képe lesz, mert hiányozni fog a sortés és valószínűleg a marhavásár.

— **Ménelejtezés.** Az évenként szokásos ménelejtezést csütörtökön tartották meg Debreczenben Losonczy Mihály miniszteri tanácsos vezetése mellett. A ménelejtezésen a bizottság sorában jelen voltak Szapáry György, Dégenfeld Pál grófok, Budaházy miniszteri fogalmazó, Jeszenszky Andor, Fadlala L. Hadad és Király Gyula tanácsnok. A kiselejtezett mének közül négyet nagy tenyésztők vettek meg.

— **Halálozás.** Varkoly Józsefet mély csapás érte, Juliska leányának hosszas szenvedés után történt elhunytával. A 15 évet élt leányt aug. 4-én délután 3 órakor temették el.

— **Rabló kóbor cigányok.** Debreczen vidékén alig mulik el nap, hogy a kóbor cigányok valami csinyt ne követnének el. A rendőség hosszú ideig mit sem tudott ez apró turpisságokról, de végre, mikor a vakmerő banda az utak biztonságát már fényes nappal is veszélyeztette, mégis csak tudomást kellett szerezni garázdálkodásairól. A minap ugyanis Vass Imréné m. pércsi lakos a fiával jött egy szekéren Debreczen felé. Egy másik szekéren Balogh Gergely és neje ültek, valamint Papp Gáborné nevű asszony. Hirtelenben öt ember ugrott eléjük az utszérlől karókkal felfegyverkezve s a lovakat megállították s életveszélyes fenyegetések között a két szekérről mindent leszedtek. Vass Imréné fia rimánkodott a rablóknak, hogy egyik korában, melyet elvették, értékes akták vannak. Erre a rablók a papirokat szétdobálák s a rémüldözőket halállal fenyegették, ha szólanak mernek. Majd mikor tovább haladtak, kövekkel hajgálták a szekér felé s egy követ Papp Gábornét súlyosan megsebesítették. A mezőrendőség vizsgálatot indított s a szoboszlói országuton hét szekér cigányt fogtak el, kikre erős a gyanu, hogy ők követték el a rablást. A cigányok ellent állottak s a kiküldött mezőrendőrökkel valóságos harcot folytattak. Az elfogott cigányok tagadnak s mit sem akarnak tudni a rablásról.

— **A vonat halottja.** Egy szép kis-fiúval; Haszás Józseffel kevesebb van az élők között. A csapókereti simpáron elütötte a vonat. Két napig vívta a szegény gyermek halálutását, míg tegnap éjjel a halál megváltotta szenvedéseitől.

— **A félkoporsó.** Az ember, a ki elveszti lelkét, szörnyű tud lenni. Megvetendőbb — a bestiánál. Egy ilyen lelkesített emberről írják most nekünk Adáról a következő történetet: Pénteken meghalt Huszka Istvánné asszony. Férje elment Koncz Kálmán asztaloshoz s koporsót rendelt. Mikor a fél koporsó készen volt. Huszka elvitte s a holttestet ravatalra tették. Szombat délutánra volt kitűzve a temetés ideje, mikor a pap meg is jelent de a fél koporsóban nem akarta a végtisztességet megadni. Huszka elment ujjal Konczhoz s kérte hogy adja ki a már készen levő koporsó másik felét is. — Koncz azonban azt mondta, hogy csakis készpénz fizetés mellett hajlandó a koporsó másik felét kiadni. A szegény ember kénytelen volt máshová menni koporsóért, aztán a holttestet áttették és el is temették.

— **Az István gőzmalom** igazgatósága a Debreczenben tartandó kertészeti kiállítás költségeinek fedezésére és díjazásokra 50 koronát adományozott. — Fogadja a t. igazgatóság e kegyes adományért hálás köszönetünket. — Az orsz. magy. műkertészek és kertgazdák képző- és segélyző egyesülete nevében: a kiállítás helyi bizottságának elnöksége.

Kiadótulajdonos: Zicherman Herman.

VYULTTÉR.

Nyersselyem-básztaruha 8 frt 65 krtól

42 frt 75 krig teljes öltönyhöz való kelme — Tussors és Shantung-Pongees, valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak (postabér- és vámmentesen valamint házhöz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) ZÜRICHBEN. — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Dr. Nyiri Ernő

ügyvédi irodája

Gróf Dégenfeld-tér 3.

Chocolat

SUCHARD

Mindenütt kapható.

Cacao

500 forintot

fizetek annak, ki a Bartilla fog-vízének használata mellett, üvegje 35 kr, valaha ismét fogfájást kap vagy a szája büzlök. (Csomagolásért külön 10 kr.) Bartilla A. örökösei (E. Winkler) Wien, 19/I. Sommergasse 1. Határozottan kérjük Bartilla-féle fog-víz. Hamisítások följelentéséért jódíjazás adatik. Kapható Debreczenben: Mihálovics Istv. gyógyszerésznél; — Nagyváradon: Wachsmann Alb. Droguistánál, Fő-utca.

SZLATINA-FÜRED

[„Pável sósfürdő“]

Mármaros megyében, Szigetről fél óra járásnyira, 250 m. magasságban, paradicsomi szép vidék, fiatal erdő, remek utakkal, teljesen kényelemmel berendezett **hidrogénvízgyógyomdával és fürdőkkel** Julius 24-én megnyitott és a használatnak átadott Reichenhall mintájára teljesen modern berendezésű és felszerelt

nagyszerű

INHALATORIUM

sűrített levegővel, fenyőkivonattal és tiszta sóléből előállított levegőköddel.

Idült gégo, légszó és höghurutban szenvedők, asztmások, tüdő- és szívtágulatokkal szenvedők, szívbetegségek és rekedten köhögők biztos gyógyulására nyitva áll.

Fürdő évad május 15-től szeptember 15-ig.

Lakások 80 krtól 1 frt 50 krig.

Jó házi ellátás, olcsó árak.

Ismertető leírást ingyen és bérmentve küld (98) 1—3 a fürdőigazgatóság.

Lucrativ üzlet.

Berendezésünk ujtása folytán 4 cement-tábla kéziprés (Kochschweiz rendszerű) tisztán selejmentes dessinirozott táblák előállításához szükséges útasítással együtt olcsón eladó. Építészparosoknak és épületanyag elárúsítóknak alkalmas. Mintatáblák ingyen. Szíves megkeresések „Kunststein-fabrik Schirm Bécs, 19. ker. Döbling“ czimezendők. (93.) 2—3.

UJ BÉRLŐ

a volt Vilmos-féle söracsarnokban.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a volt Vilmos-féle söracsarnokot és éttermet a Sas utcában mai napon átvettem és ezentul saját gondos felügyeletm alatt a legkitűnőbb magyar ételekkel és jégben hűtött friss italokkal a legelőzékenyebb kiszolgálás mellett a nagyérdemű közönség rendelkezésére bocsátom.

A nagyérdemű közönség lecses pártfogását kérve maradtam

mély tisztelettel

Minóry Géza.

286 szám.

1899

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi IX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Debreczeni kir. törvényszék 2121/899 V. számú végzése által Schvarcz Vilmos végrehajtató javára Főkövy Sándor ellen 800 frt tőke ennek 1899 évi Január hó 1 napjától számítandó 6 % kamatai 1/3 % váltódíj és eddig összesen 61 frt 82 kr. perköltség, 4 67 frt kr hirlaphirdetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 543 frtra becsült szobai butorok és egy czimbalomból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1899 V. 194/2 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Nagy-Létán alperes lakásánál leendő eszközslésre 1899-ik év Augusztus hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Egyszersmind azok, kiknek korábbi foglalások az iratokból ki nem tűnik s az elárverezendő ingók vételárából kielégítéshez tartanak jogot — jogaik érvényesítése iránt az 1881 év LX. t. cz. 111. §-ára figyelmeztetnek.

Kelt Székelyhidon, 1899 évi Julius hó 19-ik napján.

Ruttkay

kir. bírósági végrehajtó.

(99) 1—1.

729 szám.

1899

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi IX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. törvényszék 11,974/1898. V számú végzése által Erber és Fleischman czég végrehajtató javára Lörincz Sámuel ellen, 276 frt 99 kr tőke, ennek 1898 év május hó 25-dik napjától számítandó 6 % kamatai, eddig összesen 80 frt 64 kr. perköltség, 4 forint 67 kr hirlap hirdetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le- és felül foglalt és 617 frt 63 krra becsült még el nem árverelt gubics, rőfös bolti árúk, vásári bódé, szobai butorok, kint levő követelések, s egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1898 V. 1. 548/20 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Ér-Mihályfalván alperes lakásánál leendő eszközslésére 1899-ik év aug. 9-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyszersmind azok, kiknek korábbi foglalások az iratokból ki nem tűnik, s az elárverezendő ingók vételárából kielégítéshez tartanak jogot — jogaik érvényesítésére nézve az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ára figyelmeztetnek.

Kelt Székelyhidon, 1899. évi július hó 15-ik napján.

(68.) 1—1.

Ruttkay Albert, kir. bírósági végrehajtó.

8571
1899**Árverési hirdetmény.**

Debreczen sz. kir. város Tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a piac-utcza 28-ik (2145) sorszámu, ugynevezett „Dobozi ház” udvarával és kertjével együtt, — ide nem értve az azon ház alatti bolthelyiségeket — 1900. év május 1-től 1903 május 1-ig terjedő három évre — az 1899. év november hó 27-én d. e. 9 órakor a város-háza nagy tanácstermében tartandó nyilvános árverésen bérbe kiadatik.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverelni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, bánatpénzül az árverelő bizottság kezébe letenni.

Debreczen, 1899 július hó 24.

(97) 1—3

A városi Tanács.

Alapítva 1702.	Elsőrendű rézgálicz 99% rézgálicz tartalommal.
Legjobb raffia szép hosszú és fehér. Jutta fonál szőlő kötéshez, olcsóbb mint a raffia.	VRRB-féle peronospora permeterő gépek darabja 12 ft.
SZŐLŐ MOLY-, VIRÁG- és rózsapermetező, darabja 3 ft. 20.	Különböző permeterő anyagok, mindennemű rovarok, alvók, hernyók elpusztításához.
Valódi drezdai ojtó és szemző kések, metsző ollók.	Norinbergi tarló-répa mag, muhar és köles.
Dohány-zsineg, kocsi-kendők a legolcsóbban kaphatók	KONTSEK GÉZA
albb Gáspár Károly	DERECZEN, Kosuth-utca 11.

ad. 8140
1899**Árverési hirdetmény.**

Debreczen sz. kir. város Tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint Debreczen sz. kir. város határában a pusztai macsi, szepesi, ebesi, elepi és köselyszegi apró földterületeken gyakorolható vadászati jog 1899 augusztus 1-től 1905 augusztus hó 1-ig terjedő hat évre az 1899-ik év augusztus hó 9-ik napján délelőtt 9 órakor a városház nagy tanácstermében tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe kiadni fog.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverelő bizottság kezébe letenni.

Debreczen, 1899 július 24-én.

(96) 1—1

A városi Tanács.8573
1899**Árverési hirdetmény.**

Debreczen sz. kir. város tanácsa ezennel közhírré teszi, miszerint a város tulajdonát képező következő birtokok:

1. Boldogfalvai kert és Gilányi laktanya közt nyúló 5 hold legelő föld	—	—	—	—	1899 okt. 1-től 1902 okt. 1-ig.
2. Nagy álomzugi 1073 $\frac{1}{8}$ cat. föld	—	—	—	—	1899 " " 1902 " "
3. Elep pusztai 2 és $\frac{1}{8}$ nyilas tanya föld	—	—	—	—	1899 " " 1902 " "
4. Belvárosi kisedővó telke után kiosztott	—	—	—	—	1899 " " 1902 " "
5 hold 850 □ öl ondódi föld	—	—	—	—	1899 " " 1902 " "
5. A debreczeni 4439. tjkvben foglalt 4 darab majorsági föld	—	—	—	—	1899 " " 1905 " "
6. Kis álomzugi 414 k. hold föld	—	—	—	—	1899 " " 1905 " "
7. Csapó-utcza 682. sz. ház utáni 3 hold 1050 □ öl ondódi föld	—	—	—	—	1899 " " 1902 " "
8. Hat nyilas és 1424 □ öl Posta-féle föld	—	—	—	—	1899 " " 1902 " "

az 1899. évi augusztus hó 30-án délelőtt 9 órakor a városház nagytermében tartandó nyilvános árverésen bérbeadni fognak.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben az árverelő bizottság kezébe letenni.

2—2.

A városi tanács.**Uj bútorüzlet megnyitás!**

A n. é. közönség szives tudomására hozzuk, hogy f. é. május hó 1-én Helyben, Piacz-utca 44. sz. alatt (dr. Ujfalu-ház)

bútorüzletünket

megnyitottuk.

Dús választékban tartunk a legujabb stílyu secessio, chippenthail, baroque, ó-német, angol stb. matt és fényezett bútorokban a legdiszesebb valamint legegyszerűbb kivitelben.

S a míg egyrészt meghívjuk a n. é. közönség **állandó bútorkiállításuk** szives megtekintésére, másrészt esedezünk kegyes támogatata ukér:

kiváló tisztelettel

Lamberger és Társa.**Köszönetnyilvánítás.****Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala**

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbestalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más, közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat Asbestbéléssel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság volt elnöke a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az Asbestalpbélésű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy, hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tiszteelő hiva

WEKERLE SÁNDOR.

Ne viseljünk cipőt a szab. Asbestalppal nélkül.**Nincs többé lábfájás!**

Sem tyukszem, sem izzadó láb, sem borkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott Asbestalppal-léssel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az Asbestalpbélésű cipők kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállítottott.

Szétküldés csakis utánvétel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak megfelelő árendemény.

Asbestáru gyár bet. társ. VI. Sziv-utca 18. BUDAPEST.

Hajdumegyében egyedüli elárúsító raktár **TOLNAY DÁNIEL** cipőkereskedése (75.) 12—40. Debreczenben, hová a levélbeli rendelmények is intézendők.

ZICHERMAN H. ELSŐ HIRDETÉSI IRODÁJA,

Grof Dégenfeld-tér 3. sz. (ezelőtt Rózsa-tér).

156-dik számú telefon állomás.

Egy, 20 kö etből álló német Fényirdába tisztességes taulónak való

„Conversations-Lexikon”, kemény fü felvétetik. 505

áron eladó. Értekezhetni irodámban.

Közel a vasúthoz — a Boldog kertben — kedvező feltételek mellett

eladó egy szőlő, mely vasuti, vagy postatisztnak állandó lakásul, vagy nagyobb ipari műhelynek igen alkalmas. A mondott célra alkalmassá teszik e helyet: közelsége, kedvező fekvése és a rajta levő jó berendezés, masszív, adómentes „éj” let. Területe: 750 □ öl legjobb barna nomok föld, termő szőlővel és gyümölcs fákkal beültetve. E terület — revő által — esetleg két részre is osztható. 504

Eladó föld. A F.-Józsa község határában 28 $\frac{1}{2}$ kat. hold elsőrendű szántóföld és kaszáló egy vagy több évre haszonbérbe kiadó. 500.

Eladó ház czeuzai földdel Darabos-utcán, melynek tiszta jövedelme 650 frt. tartott ára csak 9500 frt. 496.

Eladó nemesi birtokok: Nyir-Acsád, Mihálydi és Mártonfalva határában, ugy-szintén egy nagyobb szerű ház Debreczenben eladó. — Bőrebb értesítést nyujt irodám. 507

Kertészet első rendű, régen fennálló, összes berendezéssel vagy a nélkül, szabad kézből eladó. — Értekezhetni irodámban. 506.

Az ezen rovatokban közölték iránti felvilágosítást ad s egy ily közlemény: 25 kr előleges lefizetés mellett, felvesz és közlétesz.